

שְׁנַת לְמוֹדִים שׁוֹב חוֹזְרֵת / צ. אקסל

בְּכֹל תְּחִלַּת שְׁנָה יֵשׁ לִי אוֹתָהּ הַהֲרַגְשָׁה. הַכֹּל נִרְאָה מְכָר, וּבְכֹל זֹאת קִצָּת אַחֲרֵת. יֵשׁ אוֹתָן הַתְּלַבְּטִיּוֹת בְּיַחַס לְמוֹרָה וּלְיֶלְדֵי הַכֶּתֶה. יֵשׁ לִי תַחוּשׁוֹת שֶׁל שְׂמֵחָה, אֲבָל גַּם קִצָּת שֶׁל פֶּחַד. הַפֶּחַד עוֹבֵר לִי כְּשֶׁאֲנִי פּוֹגֵשֶׁת שׁוֹב אֶת הַיְלָדִים וְאֶת הַמוֹרָה. אִזּוֹ הַלֹּא נוֹרָא!